

Stockholms Stamnings Förening

Februari 2011

Årgång 15 **XTRA**

nyhetsbrev

Stockholms Stamningsförening

Box 1386

Sturegatan 4C

info@stammardu.se

Pg 55 55 33 - 9

172 27 Sundbyberg

Tel 08-97 60 90

www.stammardu.se

Org.nr 802008-2957

Kenneth och Marianne överlämnar stafettpinnen !

Allt har ett slut – nu går jag mot något nytt!

Jag lämnar Stockholm och då även Stockholms stamningsförening och posten som dess ordförande.

Det har varit en mycket stimulerande tid, lärorik och med många intressanta möten och upplevelser. Tiden har gett mig möjligheten att inte bara arbeta med mitt eget tal, utan även med andra personers tal. Vår förening har genomfört ett antal större projekt till föreningens fortlevnad.

Vad jag är nöjd med att **Vi** har gjort,

- Informationsspridning
- Våra temadagar i ABF-huset
- Vår ständigt återkommande talträning
- Startat en filmkanal
- Pubafton, en kväll i månaden

Vad jag är mindre nöjd med att **Vi** inte lyckats med,

- Medlemsantalet
- Samarbetet med logoped
- Samarbetet med HSO län i ett nytt Arbetsmarknadsprojekt för landsting, kommuner, polis, m.fl.

Jag önskar nya styrelsen och ordförande lycka till och jag hoppas att föreningen fortsätter att utvecklas.

Kenneth Hjelm

En väg till vältalighet...

Tolv år i stamningsföreningens tjänst fanns inte på min livskarta, när jag plötsligt räknats ut i arbetslivets "sist-in-först-ut-mantra." Vad göra? Tja, kanske vända blad och låta stamningen styra istället för att avstyra.

Så en dag med relativt bra talflyt trotsade jag telefonskräcken, lyfte luren och ringde upp Stockholms Stamningsförening. Detta var Perfect timing, för att tala McGuire-språk. Föreningen hade just begåvats med ett tvåårigt projekt från Allmänna Arvsfonden och sökte ytterligare en medarbetare.

Befriande

Jag hamnade i en värld befriande fri från stamningstabun. Här var stamning i högsta grad tillåten och till och med önskvärd. Människor som sökte föreningens hjälp möttes nu av en person som visste precis vad de talade om, när de uttryckte vardagens vända och frustration över att inte behärska sitt tal. Min hittills rent nedbrytande och livslånga kamp med talet förvandlades här till en värdefull kunskap.

Föreningen deltog genom sitt medlemskap i HSO i allehanda informationsdagar dit allmänheten förmodades strömma. Jag stod liksom inte att hejda! Här upptäckte jag ett för mig okänt, uppdämt behov av att berätta om hur det är att leva med stamning och att det finns hjälp.

Men hjälpen är naturligtvis det primära att förmedla. Den insikten fick mig att tugga mig igenom (nästan) hela det uppdukade bordet av talträningsprogram: Intensiv stamningsterapi var fullkomlig lycka, TALAkademin lärde mig att inta scenen och McGuire-programmet lärde mig vikten av kontinuitet. Till Dr Fluency hade jag inte ekonomin och för Lidcombe-programmet var jag helt klart överårig.

Logopeder

Jag lärde mig att föreningens samarbete med logopeder sedan länge varit en värdefull plattform. Hit hänvisar vi alla dem som aldrig tidigare sökt hjälp för sin stamning. Men berättar också att träningsprogrammen utanför landstingen därefter är ett bra komplement för att gå vidare i sin talträning.

Arvsfondens projekt

Arvsfonden var under många år en viktig samarbetspartner. Medel från Arvsfonden gjorde det möjligt att genomföra de tvååriga Föräldra-, Invandrar- och Arbetsmarknadsprojekten.

Med cirka en procent stammande medmänniskor trodde jag i min entusiastiska "frälsargärning" att människor skulle vallfärda till den nyannonserade verksamheten. Istället handlade det om idog uppsökande verksamhet. Detta var både roligt och givande och gav mig möjlighet att växa som informatör och föreläsare. Här är jag naturligtvis all talträning stort tack skyldig.

De senaste fyra åren har Kenneth Hjelm varit en drivande och effektiv motor i Arbetsmarknadsprojektet. Tillsammans utarbetade vi ett bärande informationskoncept och har varit en uppskattad föreläsarduo på en mängd företag, arbetsförmedlingar och skolor.

Till sist

Efter mina tolv år inom stamningsrörelsen, är det informationsrollen jag kommer att sakna mest. Jag har mycket osagt i livet, men under drygt ett decennium gavs jag möjligheten att uttrycka något för mig mycket viktigt.

Varmt TACK till alla som lyssnat.

Marianne Österlind